

به نام خدای مهربان

بهترین دوران زندگی

بار دیگر زنگ‌ها به صدا در می‌آیند و کلاس‌ها از صدای پر شور و شوق بچه‌ها پر می‌شوند. آغاز سال تحصیلی جدید را به همه دبیرستانی‌ها، بچه‌های هفتمی تازه‌وارد، هشتمی‌های با تجربه و نهمی‌های ارشد مدرسه تبریک می‌گوییم.

حتماً از بزرگ‌ترها شنیده‌اید که دوران مدرسه بهترین دوران زندگی است. از من هم بشنوید. حالا که به سال‌های گذشته زندگی نگاه می‌کنم، با تمام وجود این حرف بزرگ‌ترها را باور دارم. هیچ دورانی از زندگی را نمی‌شود با دوران زیبای مدرسه مقایسه کرد. رفقای هیچ‌جا را نمی‌شود با رفقای مدرسه مقایسه کرد. در زندگی هیچ فردی را نمی‌شود با معلمان دلسوز و با انگیزه مقایسه کرد. بیایید قدر روزهای خوب مدرسه را بدانیم. آرزو نکنیم دوران مدرسه زودتر تمام بشود، چرا که بعدها در حسرت حتی یک روز مدرسه خواهید ماند.

از این حرف‌های خودمانی بگذریم. در حقیقت آغاز هر سال تحصیلی نقطه حرکت جدیدی است برای همه بچه‌های این سرزمین تا موضوع‌های تازه‌تری در زمینه علوم، فنون، هنر، دین و سیاست بیاموزند. افق‌های تازه‌ای از هستی بی‌کران را ببینند، دوستان قدیمی را ببینند و با دوستان جدید آشنا شوند.

هر سال تحصیلی فرصت جدیدی است برای آموختن آموخته‌های سال‌های پیش و نیز فراگیری بیشتر. فرصتی است برای خودسازی، یافتن کمبودها و تلاش در جهت کمال، و نیز تشخیص وظیفه و مسئولیتی که در قبال جامعه و سرزمین خود داریم. برای ورود به پهنه‌های گسترده زندگی اجتماعی، کوله‌باری از آندوخته‌ها و تجربیات ضروری است و برای پرکردن این کوله‌بار، چه فرصتی بهتر از دوران شیرین و در عین حال پر بار مدرسه؟

یقیناً برای رسیدن به مرزهای قابل قبول پیشرفت هیچ سرمایه‌ای در کشور ارزشمندتر از نیروی انسانی کارآمد و با صلاحیت نیست. شما فرزندان این سرزمین همان سرمایه ارزشمندی هستید که آینده و سعادت جامعه را رقم خواهید زد.

در انتها یاد می‌کنم از بچه‌های سرزمین فلسطین. از بچه‌های باریکه غزه که این روزها، در حالی که همه بچه‌ها در جای‌جای دنیا لیخن‌زنان و با آرامش به کلاس‌های درس می‌روند، آن‌ها از این امکان محروم هستند. نه تنها محروم‌اند که متأسفانه صهیونیست‌های جنایتکار، با بمباران تمامی مدرسه‌های شهر غزه، ده‌ها هزار کودک و نوجوان را به خاک و خون کشیده‌اند و هیچ مدرسه‌ای را برایشان سالم نگذاشته‌اند تا بچه‌ها بتوانند در سال تحصیلی جدید به مدرسه بروند.

ما با بچه‌های غزه هم‌دردی می‌کنیم. از خود می‌پرسیم: «پس کجایند سازمان‌های طرفدار حقوق بشر و حقوق کودک و نوجوان؟!» جنایت‌های غزه بار دیگر به ما فهماند که در این دنیای بی‌رحم باید قدرتمند بود و از حقوق خود دفاع کرد. از خدای مهربان می‌خواهیم به ما و مردم غزه توانایی دفاع از سرزمین فلسطین را بدهد و در آزادی هر چه زودتر قدس شریف کمکمان کند.

علی اصغر جعفریان

